

Document de ședință

B8-0156/2018

12.3.2018

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Comisiei

în conformitate cu articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor, având în vedere cazul recent al Embraco (2018/2633(RSP))

Marco Affronte, Philippe Lamberts, Terry Reintke
în numele Grupului Verts/ALE

Rezoluția Parlamentului European referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor, având în vedere cazul recent al Embraco (2018/2633(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 6, 9, 151 și 152, articolul 153 alineatele (1) și (2) și articolele 173 și 174 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolele 14, 27 și 30 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Carta Socială Europeană,
- având în vedere Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective¹,
- având în vedere Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană²,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de ajustare la globalizare (2014–2020) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006³,
- având în vedere Rezoluția Consiliului din 6 februarie 2003 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor⁴,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 31 martie 2005 intitulată „Restructurare și ocuparea forței de muncă - anticiparea și asistarea restructurării în vederea dezvoltării ocupării forței de muncă: rolul Uniunii Europene” (COM(2005)0120) și avizul aferent al Comitetului Economic și Social European din 14 decembrie 2005,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 13 decembrie 2013 intitulată „Cadrul de calitate al UE pentru anticiparea schimbărilor și restructurării”(COM(2013)0882),
- având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2013 conținând recomandări adresate Comisiei privind informarea și consultarea lucrătorilor, anticiparea și gestionarea restructurărilor⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 2013 referitoare la Perspectiva energetică

¹ JO L 225, 12.8.1998, p. 16.

² JO L 80, 23.3.2002, p. 29.

³ JO L 347, 20.12.2013, p. 855.

⁴ JO C 39, 18.2.2003, p. 3.

⁵ JO C 440, 30.12.2015, p. 23.

2050, un viitor cu energie¹,

- având în vedere Rezoluția sa din 6 februarie 2013 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor: un comportament responsabil și transparent al întreprinderilor și o creștere economică durabilă²,
 - având în vedere Rezoluția sa din 6 februarie 2013 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor: promovarea intereselor societății și a unei căi spre o redresare economică sustenabilă și cuprinzătoare³,
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2014 referitoare la reindustrializarea Europei în vederea promovării competitivității și a durabilității⁴,
 - având în vedere Rezoluția sa din 8 iulie 2015 referitoare la inițiativa privind locurile de muncă verzi: Exploatarea potențialului economiei verzi în materie de creare de locuri de muncă⁵,
 - având în vedere Rezoluția sa din 5 octombrie 2016 referitoare la necesitatea unei politici europene de reindustrializare, în contextul recentelor cazuri Caterpillar și Alstom⁶,
 - având în vedere Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului,
- A. având în vedere articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură, întrucât Embraco a anunțat în februarie 2018 închiderea sitului său de producție din Riva di Chieri, Italia, pentru a fi deplasat în Slovacia datorită, conform unor informații, stimulentei economice și fiscale promise de guvernul slovac, finanțate în parte prin ajutor de stat și fonduri ale Uniunii Europene; întrucât, ca urmare a acestui fapt, aproape 500 de lucrători din Riva di Chieri vor fi concediați;
- B. întrucât responsabilitatea socială a întreprinderilor (RSI) înseamnă că întreprinderile își asumă responsabilitatea pentru impactul lor asupra societății; întrucât RSI este importantă pentru sustenabilitatea, competitivitatea și inovarea întreprinderilor din UE și a economiei Uniunii; întrucât aceasta aduce mai multe avantaje, printre altele în privința drepturilor lucrătorilor, managementului riscurilor și reducerii costurilor;
- C. întrucât întreprinderile în curs de restructurare ar trebui să acționeze în mod responsabil din punct de vedere social, deoarece experiența a arătat că o restructurare social și economic sustenabilă necesită un dialog social și, cu precădere, informarea și consultarea lucrătorilor;
- D. întrucât, în conformitate cu articolul 9 din TFUE, Uniunea Europeană trebuie să țină seama, în toate activitățile și politicile sale, de exigența unui nivel ridicat al ocupării forței de muncă, a garantării unei protecții sociale corespunzătoare și a combaterii

¹ JO C 36, 29.1.2016, p. 62.

² JO C 24, 22.1.2016, p. 28.

³ JO C 24, 22.1.2016, p. 33.

⁴ JO C 482, 23.12.2016, p. 89.

⁵ JO C 265, 11.8.2017, p. 48.

⁶ Texte adoptate, P8_TA(2016)0377.

excluziunii sociale;

- E. întrucât închiderea unor corporații mari și concedierile inerente afectează adesea rețeaua locală a subcontractanților și a IMM-urilor;
 - F. întrucât, în ultimele decenii, productivitatea muncii a crescut mult mai rapid decât productivitatea resurselor, estimările arătând că forța de muncă reprezintă mai puțin de 20 % din costurile de producție, în timp ce resursele reprezintă 40 %;
 - G. întrucât o serie de societăți specializate în prelucrarea industrială la scară largă au adoptat strategii orientate către câștiguri financiare pe termen scurt și întrucât această presiune permanentă de a crește profitabilitatea capitalului a fost în dezavantajul inovării, investițiilor în C&D, ocupării forței de muncă, salariilor și reînnoirii calificărilor;
 - H. întrucât sectorul verde a fost evident unul dintre principalii creatori de locuri de muncă în UE în timpul recesiunii, iar societățile cu un plan pe termen lung de a opera în economia verde creează locuri de muncă mai reziliente; întrucât eficiența energetică și sectorul energiei din surse regenerabile ar putea să creeze numai ele în mod direct cinci milioane de locuri de muncă, iar indirect mult mai multe, până în 2020;
 - I. întrucât este necesară pregătirea lucrătorilor la timp pentru trecerea la o economie eficientă din punctul de vedere al resurselor și care respectă mediul; întrucât UE are nevoie de o strategie industrială ambițioasă, ecoeficientă și ecologică pentru a restabili capacitatea de producție și a genera locuri de muncă înalt calificate și bine plătite;
 - J. întrucât RSI este esențială pentru realizarea obiectivelor de dezvoltare sustenabilă pentru 2030;
1. salută acordul convenit la începutul lunii martie 2018, care, cu implicarea sindicatelor, a suspendat disponibilizarea a 497 de lucrători de la unitatea de producție Embraco din Riva di Chieri, pentru a lăsa timp pentru reindustrializarea al sitului, și a garantat salariile lucrătorilor pentru restul anului;
 2. subliniază că este în primul rând de responsabilitatea societății să se ocupe de lucrătorii afectați, asigurându-se că sunt rapid reintegrați în locuri de muncă de calitate și beneficiază de formare profesională dacă este necesar; consideră, de asemenea, că guvernul italian ar trebui să intervină pentru a-i proteja pe acești lucrători în cazul în care întreprinderea nu își îndeplinește responsabilitățile, precum și că ar trebui verificat dacă Fondul european de ajustare la globalizare ar putea fi utilizat în acest scop;
 3. regretă toate cazurile în care decizia unei întreprinderi de a-și transfera sau închide operațiunile face ca lucrătorii să își piardă locurile de muncă și veniturile; regretă că Comisia nu a prezentat propunerile legislative necesare în vederea îmbunătățirii protecției drepturilor lucrătorilor în caz de relocare și concedieri în masă și în vederea prioritizării drepturilor lucrătorilor în raport cu funcționarea pieței interne;
 4. subliniază că relocarea are un impact care depășește sfera companiei în cauză, ceea ce accentuează necesitatea de a înființa foruri multipartite pentru dezbaterile aspectelor sociale;

5. subliniază că o relocare responsabilă din punct de vedere social presupune o pregătire cât mai din timp, începută imediat ce se întrevede necesitatea restructurării, dacă se dorește evitarea sau reducerea la minimum a efectelor economice, sociale, de mediu și teritoriale;
6. subliniază faptul că întreprinderile trebuie să își asume întreaga responsabilitate pentru deciziile de relocare; consideră că orice relocare trebuie explicată și justificată, inclusiv în ceea ce privește alegerea măsurilor avute în vedere pentru realizarea obiectivelor, precum și opțiunile alternative; subliniază necesitatea unei consultări de fond cu toți actorii implicați; solicită ca toate operațiunile de relocare să fie precedate de o pregătire adecvată și în timp util, cu respectarea deplină și implicarea adecvată a reprezentanților lucrătorilor de la toate nivelurile, pentru a elimina sau atenua efectele economice, sociale, de mediu și locale;
7. solicită revizuirea Directivei 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective, pentru ca întreprinderile respective, în cazul în care efectuează concedieri în masă deși fac în continuare profit, să își asume responsabilitatea financiară pentru atenuarea efectelor colaterale economice, sociale, de mediu și locale;
8. subliniază că fondurile UE nu trebuie utilizate pentru a oferi stimulente în cazul relocării, fie direct, prin investiții productive, fie indirect, prin investiții în infrastructură; invită Comisia să creeze instrumente eficiente pentru a împiedica această practică și pentru a lua măsuri corective în caz de utilizare necorespunzătoare a fondurilor;
9. reamintește că contribuțiile din fondurile UE trebuie rambursate de către întreprinderea destinată dacă se relocalizează în termen de cinci ani de la acordarea finanțării UE; continuă să insiste că acest termen ar trebui prelungit la 10 ani, pentru a asigura viabilitatea și eficacitatea investițiilor realizate în cadrul bugetului UE;
10. reamintește că directivele privind achizițiile publice prevăd includerea unor criterii calitative de atribuire în contractele de achiziții publice, cum ar fi promovarea unor standarde sociale, ocupaționale și de mediu ridicate; reamintește, de asemenea, că nerespectarea convențiilor internaționale privind condițiile sociale și de muncă, precum și a celor privind protecția mediului, constituie o încălcare a normelor privind achizițiile publice;
11. solicită Comisiei să informeze Parlamentul, în termen de o lună, cu privire la orice formă de sprijin public - indiferent dacă este inferioară sau superioară pragului *de minimis* al ajutoarelor de stat, inclusiv prin stimulente de natură fiscală - oferită sau preconizată pentru Embraco în contextul relocării prevăzute a activităților sale; solicită Comisiei să evalueze dacă, în acest context, orice formă de stimulent fiscal ar putea fi calificată ca planificare fiscală agresivă sau evaziune fiscală;
12. invită statele membre să adopte de urgență o bază fiscală consolidată comună a întreprinderilor, în vederea combaterii evaziunii fiscale din partea acestora și a prevenirii unei concurențe fiscale nocive între statele membre; reamintește că, dacă drepturile de impozitare se bazează pe o formulă de repartizare cu pondere egală, societățile care beneficiază de regimul bazei fiscale consolidate comune nu vor mai

putea practica dumpingul fiscal pe piața internă a UE;

13. evidențiază viitoarea revizuire a Directivei privind raportarea nefinanciară; solicită Comisiei să prezinte propuneri legislative, pe baza revizuirii, cu privire la domeniul de aplicare a directivei (în special în ceea ce privește lanțurile de subcontractare), la transparența și comparabilitatea informațiilor solicitate, precum și la procedurile administrative necesare pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor stipulate în prezenta directivă;
14. insistă asupra necesității de a îmbunătăți RSI în sectorul privat, prin intermediul unor norme juridic obligatorii; subliniază că RSI trebuie să includă drepturile omului, practicile de muncă și angajare, standardele de mediu și combaterea mitei și a corupției, și anume printr-o bună guvernare fiscală (transparență, schimb de informații și concurență fiscală loială);
15. constată cu îngrijorare că s-au înregistrat puține progrese în ceea ce privește aplicarea Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului; solicită UE să ia măsuri juridic obligatorii pentru tragerea la răspundere a corporațiilor și entităților financiare europene responsabile de încălcări ale drepturilor fundamentale și să ofere mecanisme eficiente pentru căi de atac, reclamații și sancțiuni;
16. consideră că ar trebui să existe căi de atac colective pentru toate cazurile de încălcare a drepturilor fundamentale; invită Comisia să propună acte legislative ale UE cu privire la acțiunile colective în încetare și în despăgubire în cazurile de încălcare a oricăruia dintre drepturile conferite în temeiul dreptului UE, inclusiv drepturile lucrătorilor;
17. își reiterează apelul către UE și statele sale membre pentru a participa constructiv la grupul de lucru interguvernamental privind corporațiile transnaționale și alte foruri de afaceri în care se discută drepturile omului, în vederea instituirii unui cadru reglementar obligatoriu și executoriu, pe baza Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, cu privire la modul în care corporațiile respectă drepturile omului și obligațiile lor în materie de standarde sociale și de mediu;
18. solicită din nou elaborarea unei politici de reindustrializare comune a UE care să combine competitivitatea, sustenabilitatea și locurile de muncă de calitate și să permită sectorului industrial să contribuie la tranziția către sustenabilitate și să contracareze provocările societale majore; solicită ca această politică să fie bazată pe obiective și indicatori clari – printre care obiective ambițioase legate de eficiența energetică, resurse și climă – și pe o economie circulară și fondată pe ciclul de viață;
19. avertizează cu privire la faptul că, în viitor, întreprinderile vor putea fi sustenabile numai dacă activează într-o economie sustenabilă, precum și cu privire la faptul că nu poate exista o alternativă la adaptarea la un nivel redus al emisiilor de dioxid de carbon în viitor, care presupune, de asemenea, menținerea capitalului social și natural la nivel mondial, acesta fiind un proces în care RSI trebuie să joace un rol decisiv;
20. ia act de faptul că tranziția la o economie ecologică oferă un potențial semnificativ în ceea ce privește crearea de locuri de muncă pe plan local care să nu poată fi relocate, în sectoare care nu pot fi înlocuite; constată că există dovezi solide că tranziția la economia verde va avea, în ansamblu, un efect pozitiv asupra ocupării locurilor de muncă,

reflectând ideea că activitățile economice sustenabile, precum economiile de energie, implică utilizarea mai intensivă a forței de muncă decât activitățile pe care le înlocuiesc și ar putea avea potențialul de a le permite regiunilor să devină mai autonome;

21. consideră că, pentru a maximiza potențialul net de creare de locuri de muncă al economiei verzi, este esențial ca forța noastră de muncă să dispună de posibilități adecvate pentru a obține competențe noi, necesare pentru economia circulară, și a face față tranziției către procese de producție și produse mai ecologice; solicită elaborarea unei strategii europene privind formarea și educația, care să susțină societățile, institutele de cercetare și partenerii sociali în demersul comun de analizare a nevoilor în materie de competențe în legătură cu durabilitatea mediului;
22. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.